

[Landbrugsministeren.]

korders Opnaaelse — og det tror jeg ogsaa i høj Grad gælder Akkorder efter den Lov, der blev gennemført i 1927, saa at der heller ingenting kom ud af den —, det er den Opfattelse, som Landbrugets Kreditorer har, ikke mindst Haandværkere og handlende, og som faar dem til at sige som saa: Det er jo meget godt, at vi herved faar en Del af de Penge, vi har til gode, af Staten, og det er ogsaa rimeligt, at vi ikke kan faa noget mere i Øjeblikket, men — alle Mennesker er jo mer eller mindre Optimister, og navnlig naar de har Penge til gode eller de skylder Penge bort, saa lever de i Haabet om, at der kommer lidt højere Priser og lidt bedre Konjunkturer, og derfor siger Landbrugets Kreditorer ogsaa til sig selv: men det er urimeligt, at jeg nu skal give Afkald paa et betydeligt Beløb, bare for at Manden kan blive ved sin Ejendom; hvis Konjunkturerne forbedrer sig betydeligt i Løbet af 2—3—4—5 Aar, saa kan han ikke alene indkassere det Beløb, jeg har eftergivet ham, men han kan gøre det saa direkte, at han eventuelt kan sælge sin Ejendom og faa Beløbet tilbage fuldt ud, og det er i Virkeligheden mine Penge.

Saaledes ræsonnerer de, og derfor siger de, vil jeg alligevel hellere vente og se Tiden an og ikke gaa med til en Akkord i Øjeblikket. Og dette kan de navnlig gøre ved at vise hen til 1927, for hvis Akkordloven den Gang havde faaet nogen Betydning, og der var opnaaet en Række Akkorder, saa er der ingen Tvivl om, at saa vilde i Perioden 1928—30 mange af disse Landmænd kunne have solgt deres Ejendomme til langt højere Priser, end de kunde have opnaaet i 1927, og paa den Maade have indkasseret betydelige Beløb af det, som Kreditorerne havde maattet eftergive dem i 1927.

Under Henvisning hertil er det klart, at mange Kreditorer er forsigtige med at nedskrive deres Gæld endeligt, og derfor har vi stillet et tredje Ændringsforslag, som jeg tror har meget stor Betydning for Opnaaelse af Akkord, idet de, der nedskriver den Gæld, der er Tale om, kan faa Lov til at lade en Del af Beløbet blive staaende som en hvilende Prioritet i 5 Aar, og hvis Konjunkturerne saa gaar opad, og den paagældende faar Chance for at betale dem tilbage, saa skal han betale dem tilbage i Forhold til den Stigning i Konjunkturerne, som har fundet Sted.

Det ærede Medlem, som talte for Venstre, anbefalede en Ændring, der er foreslaaet af Venstre, og som gaar ud paa, at der kan forhandles om Skatters Efter-

givelse. Det er, som det allerede er nævnt, en meget ejendommelig Ændring. Regelen er jo den i Administrationen, at man forstaar Loven saaledes nu, at Ejendomsskatter ikke kan eftergives, at det kun er de personlige Skatter, der kan eftergives; og hvis Ændringsforslaget, saaledes som det her er formet, bliver vedtaget, er det meget tvivlsomt, om der i Fremtiden kan eftergives Ejendomsskatter, idet det ikke udtrykkeligt er nævnt i Ændringsforslagets Bestemmelser, og man i Administrationen maa hævde, at Ejendomsskatter, som jo har en Fortrinsstilling, ikke kan eftergives. Det er altsaa tvivlsomt, saaledes som Forslaget er formet, om man overhovedet i selve Ændringsforslaget rører ved Ejendomsskatterne; hvis det er Mening, tror jeg absolut, man maa omforme det for at være paa den sikre Side.

Men dernæst maa jeg sige, at hvis det er Mening, at man skal kunne eftergive Ejendomsskatterne for Opnaaelse af Akkord, saa betyder dette, at man giver disse Ejendomsskatters Beløb til Kreditorer, hvis Krav staar langt bagefter Ejendomsskatterne. Det er det reelle, der ligger bagved disse Bestemmelser, og det er en saa kapitalistisk Opfattelse, at jeg synes, man maa være i høj Grad betænkelig ved at gaa med dertil. Men saaledes som det er formet, tror jeg, som sagt, ingenlunde, at man rører ved Ejendomsskatterne, og det gør jeg opmærksom paa, for man maa dog være klar over, hvad der er Mening.

Dernæst har Mindretallet stillet et Ændringsforslag under Nr. 5, der gaa ud paa, at der kan gives Laan til Betaling af Renter og Afdrag. Der staar: hvor Udlæg er begæret i Anledning af forfaldne Renter og Afdrag, men Akkord ikke kan tilvejebringes o. s. v. Da jeg læste dette, tænkte jeg ved mig selv: hvordan i Alverden kan man fremsætte et saadant Ændringsforslag til en Lov, hvis Titel lyder paa „Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord“? Det, der foreslaas her, er jo Udlaan til Betaling af Renter og Afdrag uden Akkord. Altsaa, Loven er en Lov om Ydelse af Laan til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord, men alligevel fremsætter man et Ændringsforslag, der ganske roligt siger, at selv om der ikke opnaas Akkord, kan man godt give Laan alligevel.

Det er et meget stort Spørgsmaal, man her rører ved, men det er i alt Fald et Spørgsmaal, som slet ikke hører ind under denne Lov, medmindre man ændrer An-